

1.

2.

3.

4.

5.

6.

1739.

1. Rotenburg, James Michael: De alienatione rerum
minorum ab necessarium solum causam a magistratu
decernenda.
2. Schorchius, Hieronymus Fridericus: De marito secundum
statuta Litterarum herede uxoris defunctae mobi-
liari non existente.
3. Strecko, Cons. Wilhelmus, Fac. Juriscae Decanus:
... ad ... Dissertationem inaug. ... Joann. Emerti
Merzajii invitat.
4. Strecko, Cons. Wilhelmus: De Lactione familiae
circumstante.
5. Strecko, Cons. Wilhelmus: De legitima constitutione
synthetorum.
6. Strecko, Cons. Wilhelmus: De injuria magistratus
illata.

7. Strecken, Carl. Wilhelmus: De mulierum constitutione
in integrum propter absentiam reipublicae causa.

8. Witt, János Michael: De obsessio felici atque
veris

1740.

1. Helmshausen, Georg Franc. Fildorff: De archicancellariis
sacri Romani imperii

2. Kelius, Jo. Andreas: De fidejussione clericorum
protestantium pro laicis.

3. Keslerus, Johannes Andreas: De suprema ad Ducem
Saxoniae Querfurtensis appellatione.

4. Keyl, Johannes Christianus: De judice non
judicante.

5. Münchhausen, Carl. Wilh. Ernesto: Meditationes
juris naturalis methodo mathematicorum prolatae

6. Schorch, Hieron. Fredericus; Facult. juridicae decanus:
 1. 6. 7. f. ad dissertationem inaug. (Joh. Christiani Keyli)
 - - - invitatus.
7. Streckey, Com. W. Theobaldus, Fac. juridicae decanus:
 - - - ad - - - dissertationem inaug. (Joannis
 And. Kelleri doct. Rellii). - - - invitatus.
8. Streckey, Com. W. Theobaldus; Fac. juridicae decanus:
 ad - - - dissertationem inaug. (Joannis Rudolphi
 Kelleri). - - - invitatus.
9. Streckey, Com. W. Theobaldus: De fide moriturovum
10. Streckey, Com. W. Theobaldus: De iudice practico
 cum inventario und Beylaß sub horta emfore.
11. Weismantel, Jo. Fabianus: De exceptione non ad
 plecti continetur.

1741.1 = Buechner

1. ^bBuechner, Andreas Leo: Practica inq. med. istius
medicinam medicamentorum seu cantelas circa usum
remediorum observandas.
2. Gordon, Andreas: Utrum duellum sit l. c. f. m. ?
3. Schorch, Hieronymus Fridericus, Fac. jur. v. c. recensus:
l. b. s. (et disputationem inang. Franci Gollitii Haerici,
instit. 2
4. Schorch, Hieronymus Fridericus: At et quatenus
acceptatio necessaria sit in donationibus.
5. Haer, Joannes Gollit: V. privilegia metallicorum

0372. 1739, 3 3
FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
CONR. WILHELMUS
Strecker, JCTUS,

PRÆFATÆ FACULTATIS ET JVDICII
ELECTORALIS PROVINCIALIS ASSESSOR, PRO-
FESSOR COD. PVBLICVS ORDINARIVS, CI-
VITATIS SYNDICVS ET CONSVL
PRIMARIVS,

AD

AVDIENDAM LECTIONEM CVRSORIAM

ad L. Origo. i. ff. de contrab. empr. vendit.

ET

DISSERTATIONEM INAUGURALEM

AD DIEM XVII. MARTII, MDCCXXXIX.

LECTOREM BENEVOLVM

PERHVMANITER INVITAT.

ERFORDIÆ,

Typis JOHANNIS CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

FACULTATIS IURIDICAE
DECANVS
CONR. WILHELMVS

TRACTATVS FACULTATIS ET IVDICII
RECTORIS PROVINCIALIS ASSessor, PRO
FESSOR COD. PVBLCVS ORDINARIVS, CA
VITATIS SYNDICVS ET COMITVS
PRIMARIVS

AD
VPIENDAM RECTORIEM CYRORIAM

DISSERTATIONEM IN VCVGVALLEM
AD HVM. IUR. IURIS IN DOCTORIA
LEOPOLDI HERVEOLVM

LEOPOLDI
THEO. IONANNIS CHRISTOPHORI MERRICH

Latissimè quondam patebat Emptio-Venditio,
 atque omnes omnino contractus, quibus re-
 rum dominia transferebantur, ambitu suo
 complectebatur *L. 19. §. 5. ff. de Edilit. Edict.*
 Temporibus autem subsequētib; ad angu-
 stiores coarctata terminos ad illam tantum
 conventionis speciem, ubi merx & pretium inter se com-
 mutantur, fuit contracta *L. 1. §. 1. ff. de contrab. empr.* Ita
 tamen, ut quandoque promiscuè sumatur Emptio & Vendi-
 tio, & uno tantum nomine posito, totus contractus, totum-
 que negotium intelligatur *L. 2. pr. ff. de contrab. empr.* non
 quidem vi & virtute vocabuli, quia aliud est vendere, aliud
 emere *cit. l. 1. §. 1.* Venditio peragitur ex parte illius, qui
 dat mercem, Emptio ex parte alterius, qui solvit pretium;
 sed vi & virtute connexionis & relationis, quoniam Vendi-
 tio non potest ab emptione separari, nec una consistere si-
 ne altera. Hic famosissimus non minus, quam frequentissi-
 mus contractus humano generi quidem coævus non est,
 cum primitus Gentes commercia sua inter se solummodo
 rem cum re permutando celebraverint *d. L. 1. pr.* Sed pe-
 detentim, utilitate id efflagitante propter difficultatem mer-
 cium transportandarum, ab una gente originaliter adinven-
 tus inter plures fuit receptus. *HARPPRECHT. ad pr. Inst. de
 empr.*

empt. vendit. n. 7. & seqq. ita ut hodie in universo ferè terrarum orbe gentes etiam inter barbaras frequentetur, & cui libet in regula, qui contrahendo se obligare possunt, emere vendere liceat. Excipiuntur quidem de iure Canonico Clerici & Religiosi, non tamen simpliciter quoad res necessarias & utiles, sed tantum secundum quid, si scilicet Emptionem-Venditionem quaestuosam & negotiosam, qua solius lucri gratia, vel in Laicorum, onera, à quibus illi exempti sunt, supportantium præiudicium res quadam mercaturam vel Professionem proficentium instar emitur vel venditur, instituire vel exercere velint; dedecet namque conditionem & dignitatem Clericorum & Religiosorum negotiationibus secularibus sese immiscere, ac animos à divinis & sanctioribus occupationibus abstrahere. Utrum verò Personæ Ecclesiasticæ à subditis secularibus bona immobilia emendo sibi comparare ac appropriare, & sic ad manus, ut ajunt, mortuas transferre queant? non levis est Civilistas inter & Canonistas controversia. Hi turmatim reclamant. RANBECK. in *panoplia Immunitat. Ecclesiast. disp. 2. C. 7. coroll. 6.* FIRHING. ad *tit. de const. Sect. 2. §. 2.* & passim alii fundantes se in *Cap. fin. de Immunitat. Eccles. in vi.* & in variis rationibus, præsertim, quia libertas contrahendi, quam habent Clerici & personæ Ecclesiasticæ ex iure Naturali, Divino & humano, non posset iisdem à seculari potestate restringi vel adimi, alioquin permulta Collegia, Monasteria & Ecclesiæ, quibus immobilia bona vi, bello, incendio, alioque inexorabili casu essent adempta, media ad sui conservationem & restaurationem necessaria non haberent, petitio dispensationis in statuto contrario, incertâ penitus cymbâ, speque dubiâ fluctuaret, nihil dicendo, quod si casus necessitatis ingrueret, ac laicorum facultates ærario publico non sufficerent, etiam Ecclesiæ ex suis immobilibus contribuere tenerentur. Contrarii sunt illi nempe Civilistæ ex eo, quod ejusmodi statuta acquisitionem bonorum immobilium Personis Ecclesiasticis, collegiis, monasteriis inhibentia & plurimis in locis vigentia privilegium & immunitatem Ecclesiasticam minimè læderent, cum non directè contra Eccle-

Ecclesiam aut personas Ecclesiasticas, nec super rebus Ecclesiasticis essent concepta, sed profanis tantum, & quidem in bonum publicum; tum ne crebra & perpetua facultate acquirendi jurisdictio laicorum minueretur, cum manum mutata in alterius generis jurisdictionem, Ecclesiasticam scilicet, transirent & eximerentur à vectigalium & similiarum impositionum onere in gravamen Laicorum. GAIL. 2. O. 32. n. 5. WAMES. Conf. 432. n. 3. Sufficiat hisce utriusque sententiae fundamenta principaliora retulisse, neutram modò, ne hinc vel illinc offensam incurramus, nostram faciamus. Quondam etiam in jure civili Personis illustribus & natalium vel honorum luce conspicuis mercatura fuit interdicta L. 3. C. de comm. & mercat. item Rectores & Praesides Provinciarum atque Administratores ex officio, quod administrabant, praedia comparare & aliquid emere non poterant, L. 62. pr. ff. de contrab. empr. L. 46. ff. cod. Sed consuetudo ejusmodi prohibitionibus vim & effectum plerisque in locis minuit aut planè ademit. STRYCK. U. M. ff. tit. de contrab. empr. §. 2. adeò ut hodie cuilibet etiam potentioribus liberum sit rem emere vel vendere; Ad vendendum tamen in regula nemo compellitur, nisi urgeat necessitas, puta, si earitas annonae vexet rempublicam, quo casu Dardanarii ad frumentum justo pretio vendendum compelluntur. Vel suadeat utilitas publica, ex qua pro construenda curia vel domo annonaria, munienda civitate, erigendo fortalitio privati ad vendenda praedia coguntur: Vel casus pietatis aut religionis id exigat, cujus favore quis adigi potest, ut fundum pro aedificatione Monasterii aut Ecclesiae distrahat arg. L. 12. in pr. L. 43. in fin. ff. de relig. aut sumpt. funer. Vel casus privilegii extet, quo nonnullis civitatibus jus stapulae concessum est, ratione cujus merces illuc delatae ad tempus venum exponi debent, à pluribus plures enumerantur casus, quos occasione L. 1. ff. de contrab. empr. loco Lektionis cursoriae sibi electae publice ex cathedra recenserebit & materiam emptionis venditionis fusius pertractabit

NOBILIS ET CLARISSIMVS
DOMINVS
JOANNES ERNESTVS HER-
ZOGIVS,

Qui natus est anno 1715. mens. Octobr. Zittaviæ, in urbe qua-
dam Lusatiæ superioris. Matre, MARIA ELISABETHA ex
stemmate Kremfiriano, anno 1722. pie defuncta, Patrem
adhuc in vivis veneratur Virum Nobilissimum & Consultis-
simum ERNESTVM GOTTHELFF HERZOGIVM Doctorem Ju-
ris, & pro tempore Zittaviæ Consulem meritissimum. Pri-
ma rudimenta religionis & reliquarum scientiarum, paren-
tibus jubentibus, eum docuerunt præceptores domestici, &
alii, qui dicuntur privati. Anno 1732. in Gymnasium, quod
Zittaviæ floret, introductus, & GODOFR. POLYCARP. MÜL-
LERI, tunc temporis Directoris traditus fuit inspectioni, a
cujus ore per duos annos & dimidium pependit, eaque
omnia, quæ ad liberalium artium & linguarum studia fa-
ciunt, ex ejus & SAM. FRIDERIC. BVCHERI Correct. ore
hausit. Ultimum vale & illis, & patriæ dixit anno 1734.
mens. Octobr. & in Academiam Viadrinam sese contulit.
Audiuit ibi HOFFMANNVM, Consiliarium Regiæ Maj. Borru-
sicæ, intimum, quem sibi parentis loco fuisse, & non solum publicis,
sed & privatissimis illum Jurisprudentiæ dogmatibus instrue-
re haud dedignatum fuisse refert. Non minus FLEISCHE-
RI, qui suæ Majestati Borru. a consiliis aulicis est, frequen-
tavit collegia, quæ tradidit ad Struvii Jurisprudentiam Ro-
man. Germanicam, & Heineccii Pandectas nec non ad pro-
pria sua, quæ edidit juris naturæ principia. His adjunctam
Trierum, Consiliarium aulicum, quem ad Ludovici Doctri-
nam Pandectarum audiuit. Plurimum tamen se debere fate-
tur Magnifico viro, D. HOFFMANNO, qui nunc Witteberge
munere Professoris historiæ publicæ fungitur, tunc vero
temporis eum Francofurti ad viadrum solidissima sua erudi-
tione

tione atque integritate maximam sibi conciliasse famam, omniamque amorem, haud longius tamen ad pedes horum Virorum Excellentissimorum sedere ei licuisse, quam per unum annum, & dimidium asserit. Anno enim 1736 circa Festum Paschatis Wittebergam se conferre ratio conditionis suae ipsi suavit. Audivit ibi praeter LEYSERVM celeberrimum, Consiliarium aulicum Regiae Majestatis Polon. cujus collegia ad Ludovici Doct. & Stryckii examen juris feudalis frequentavit, & Excellentissimum CRELLIVM, cujus doctrina ad textum Institutionum Justinianearum & Jus naturae usus est, SPECHTIVM, Virum, qui sibi haud exiguam sua eruditione jamjam acquisivit famam, de quo adhuc testatur, quod in suppeditandis instructionibus atque doctrinis candidissimum sese praestiterit virum. Tandem, uno anno Wittebergae peracto, Lipsiam profectus est anno 1737. circa Festum Paschatis, ibique collegia Dnn. RIVINI ad Ludovici, D. HOMMELII ad Institutiones Jur. criminal. Dn. GERTNERI, MASCOVII celeberrimi ad historiam S. I. Rom. ac Jus publicum, & D. Thomasi ad Schilteri Institutiones Jur. Canonici, Baueri ad Griebner. principia processus frequentavit, & studiis suis academicis coronidem imposuit, quod idem uno contigit anno. Antequam vero patriam repeteret, Wittebergae pro praxi examinatus fuit, & Disputationem sub praesidio supra dicti Dn. D. SPECHTII defendit. His itaque omnibus absolutis in patriam anno 1738. reversus in numerum Advocatorum receptus fuit, & per unum annum ea omnia, quae in Academiis Jura edidit, felicibus auspiciis ad praxin applicavit. Nunc nostram perantiquam salutavit Universitatem, ac ab Ordine nostro ad Examen Candidatorum ut admitteretur, obnixè petiit. Petitioni honestae annuere non dubitavimus, textusque ex utroque jure elaborandos communicavimus, quos promptè resolvit, & in ipso Examine rigoroso ad quaestiones propositas adeo doctè respondit, ut unanimi consensu supremâ Doctoratus laureâ dignus judicatus fuerit. Proinde lectionem cursoriam ad praecipat. L. 1. ff. de contrah. empt. eaque finita Dissertationem inauguralem

DE

DE
MARITO SECVNDVM STA-
TVTA ZITAVIENSIA HEREDE Vxo-
RIS DEFVNCTÆ MOBILIARI NON
EXISTENTE

habetur. Quibus Actibus solennibus, ut Magnificus Uni-
versitatis Rector, Domini Proceres & Cives Academici in-
teresse velint, ea, qua par est, humanitate invitantur, ro-
gantur. Publ. sub Sigillo Facult. Jurid. d. 15. Martii A.
M DCC XXXIX.

ULB Halle
005 361 192

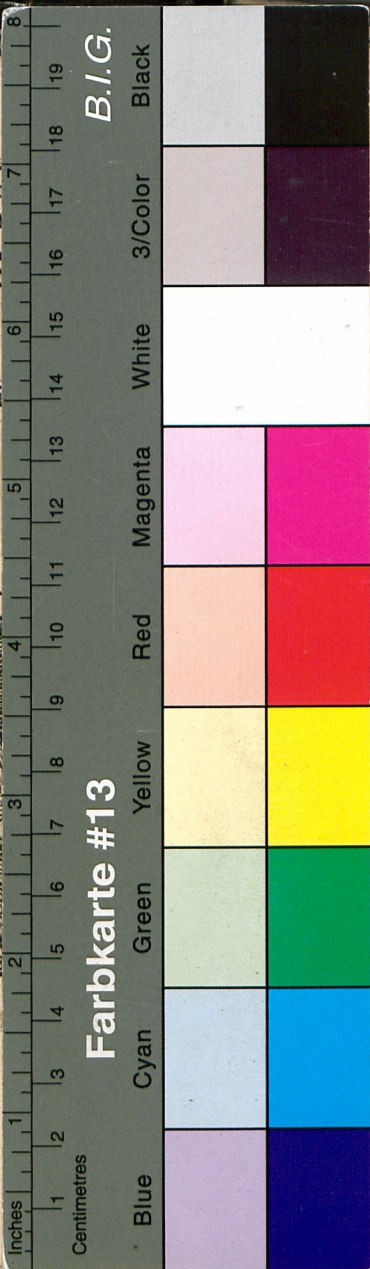
3

VD 18

1739, 3 3

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
CONR. WILHELMVS

Strecker, JCTUS,

PREFATÆ FACULTATIS ET JVDICII
LECTORALIS PROVINCIALIS ASSESSOR, PRO-
FESSOR COD. PVBLICVS ORDINARIVS, CL-
VITATIS SYNDICVS ET CONSVL
PRIMARIVS,

AD

AVDIENDAM LECTIONEM CVRSORIAM

ad L. Origo. 1. ff. de contrab. empr. vendit.

ET

DISSERTATIONEM INAUGURALEM

AD DIEM XVII. MARTII, MDCCXXXIX.

LECTOREM BENEVOLVM

PERHVMANITER INVITAT.

ERFORDIÆ,

Typis JOHANNIS CHRISTOPHORI HERINGII,

Acad. Typogr.

